

Az utolsó utáni felvonás és új fordítások

KORUNK

„A test a királynál van, de a király nincs a testnél. A király afféle izé – Semmizé.” Így hangzik a

Hamlet egyik legrejtélyesebb mondata, Arany János fordításában. Egyenként minden szó érthető, az összhatás mégis nyitva hagy egy rést, amelyen mindig ismeretlen tájakra lehet látni.

A *Hamletet* 1601-ben vagy 1602-ben írta Shakespeare, immár négy évszázadot hidal át tehát minden ol-

■ **Nicolas Abraham egy hiányzó, „utolsó utáni” felvonást megírva keres választ a Hamlet-hősök tetteinek hátterére.**

vasat és fordítás. Horváth Andor a júniusi *Korunk* bevezetőjében *Hamlet* századának nevezi a huszadik századot, hiszen a dán királyfi nemcsak drámahős – emblematikus figura is, aki tetteink és tétlenségeink mozgatórugóira kérdez rá.

Újabb és újabb kihívást jelent a *Hamlet* a fordítók számára is.

Nánay István a lapszámban számba veszi a frissebb fordításokat – a Mészöly Dezsőét, az **Eörsi**

Istvánét és a Nádasdy Ádámét, rámutatva azokra a problematikus pontokra, amelyeket ezeknek az új magyar változatoknak sem sikerül megoldaniuk. A *Korunk* új lapszáma ugyanakkor ízelítőt nyújt a legújabb *Hamlet*-fordításból is, az 5. felvonás szövegét Jánosházy György fordításában közli.

Igazi csemegét jelent a lapszámban Nicolas Abraham magyar származású francia pszichoanalitikus szövege, aki egy hiányzó, „utolsó utáni” felvonást megírva keres választ a *Hamlet*-hősök tetteinek hát-

terére. Horváth Andor, Berszán István, Petres László, Zsigmond Andrea, Balázs Imre József, Gál Andrea, Virginás Andrea, Dánél Mónika, Karácsonyi Zsolt és Demény Péter *Hamlet*-értelmezései pedig azt jelzik, hogy napjainkban a darabnak olyan rétegei is előtérbe kerültek, amelyek a kegyetlenség, illetve a testi konkrétumok darabbeli jelenlétére figyelmeztetnek.

A *Hamlet*ben benne van a Troilus és Cressida, illetve a Titus Andronicus világa is.